

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre er vi faktisk tilfredse med artikel 235, der i øvrigt er en artikel, der har eksisteret i Traktaten, siden Danmark trådte ind, så der er ikke noget nyt i denne diskussion.

Vi synes, det er fornuftigt, at der er en artikel i Traktaten, der giver mulighed for, at man også kan løse uforudsete opgaver, og i perioden op til det indre markeds gennemførelse blev artikel 235 netop benyttet til mange af de gode danske ideer, vi har om miljø, arbejdsmiljø og den slags.

For os at se er det altså fuldstændig tåbeligt at bede om, at man ikke benytter artikel 235, men vi opfatter også forslaget som et af de sædvanlige generelle angreb mod EU. Det er klart, at selv om artikel 235 er en slags gummiparagraf, skal beslutninger, der vedtages i medfør af den, ligge inden for Traktatens område. Den kan altså ikke benyttes til hvad som helst, og det er Venstre heller ikke interesseret i.

Det sidste eksempel, vi har haft på benyttelse af artikel 235, var Helms-Burton-loven, eller rettere da forsøgte man at bruge artikel 235. Det endte så anderledes, men vi synes, det havde været udmærket at benytte artikel 235 her, for det var netop et godt eksempel på, at der opstår noget uforudset, hvor medlemslandene klart har fælles interesser, og hvor i øvrigt sagsområdet ligger klart inden for Traktatens målsætning.

Vi mener, at man gør Traktaten utidssvarende, hvis man begynder at sige, at vi ikke må bruge artikel 235.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Både fru Charlotte Antonsen og hr. Ove Fich har en uklarhed i fremstillingen, som jeg godt vil prøve at få opklaret. Jeg vil derfor gerne spørge de to ordførere; jeg må vist i virkeligheden kun spørge den sidste.

Hr. Ove Fich nævnte et nyt område og gav som eksempel Østhjælpen; fru Charlotte Antonsen brugte udtrykket uforudsete opgaver, altså opgaver, som ikke ligger i Traktaten.

Jeg går ud fra, at de to ordførere dermed mener, at artikel 235 kan bruges til at tage nye ting ind, som man mener er gode, nye ting, der ikke står i Traktaten, men som man altså mener man skal have med, og da der ikke er traktatmæssig hjemmel til det, fører man et nyt område ind. Sådan måtte jeg opfatte de to ordførere, og det mener jeg også er en ærlig fremstilling af, hvordan artikel 235 har været brugt, og det er

godt at få det præciseret. Det er ganske vist i strid med grundloven, og det vil jeg vende tilbage til, men det er åbent og ærligt at få det præciseret her, og det er nyttigt af hensyn til den retssag, der føres.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

EU-Traktaten består af nogle hovedmålsætninger, og derudover er Traktaten opdelt i en række konkrete afsnit.

Det, der er vigtigt, er, at selv om der ikke er et konkret afsnit i Traktaten, skal man kunne vedtage beslutninger, som ligger inden for hovedformålet med Traktaten.

Hr. Keld Albrechtsen har ikke ret i, at man kan bruge artikel 235 til hvad som helst. Det skal ligge inden for Traktatens formål.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Selv om hr. Keld Albrechtsen egentlig ikke kunne stille et spørgsmål til undertegnede, gjorde hr. Keld Albrechtsen det alligevel, og lad mig derfor sige, at jeg ikke kan acceptere hans udlægning af, hvad jeg sagde.

Jeg gjorde det netop meget præcist, at man kun kan bruge artikel 235 inden for Traktatens kompetenceområde. Til kompetenceområdet hører samarbejde med Central- og Østeuropa, og da der ikke specifikt var en hjemmel til at give den økonomiske støtte, kan man i dén sammenhæng bruge artikel 235. Der er også flere andre eksempler.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må konstatere, at man altså har den opfattelse både i Venstre og i Socialdemokratiet, at det er tilstrækkeligt, at det ligger inden for Traktatens hovedformål.

Så må jeg spørge fru Charlotte Antonsen: Hvad er det? Jeg tror, der i Traktaten står noget med, at den har til formål at skabe en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske lande. Det er unionsmålsætningen. Hvis man knytter artikel 235 til den, er det klart, at man så kan indoptage hvad som helst under artikel 235. Det var ikke den fortolkning, der blev lagt til grund ved Danmarks tiltrædelse af EF-medlemskabet i 1972. Det skal jeg vende tilbage til.

Men jeg konstaterer altså, at det er den anvendelse af artikel 235 og den ramme for bru-